

De Sterken gaan met Krukken

Willem van Wijnendaele (1960)

George Romme is een beloftevol renner, die traag groeit naar de top door ascetische levenshouding en harde training. Hij trouwt met de dochter van een groot fietsfabrikant, en al is zijn toekomst materieel gezien verzekerd, hij wil bewijzen dat een renner ook als edel en warm mens topprestaties kan leveren. Gedurende zijn carrière teistert tegenslag zijn omgeving en zijn vrienden, en zelf krijgt hij ook zijn deel. Maar als doorzetter en Flandrien behaalt hij de grootste overwinning denkbaar : die op zichzelf.

De Sterken gaan met Krukken is een uitzonderlijke roman, die niet bulkt van literaire hoogstandjes of taalkundige spitsvondigheden, maar veeleer aanleunt bij een journalistiek relaas van feiten en gebeurtenissen. Schrijfstijl en taalgebruik zijn typisch voor de jaren '50 – '60 van vorige eeuw, en dus voor sommigen onder ons lekker nostalgisch. Het is in de eerste plaats een roman die bol staat van wielerdramatiek, menselijke emoties en tragedies, maar ook flink wat humor bevat, en een tip van de sluier opheft over wat zich in en rond het peleton afspeelt. Feiten en realiteiten die de buitenstaande supporter nooit te zien krijgt of geen weet van heeft. Combines, internationale afspraken, nationale selecties, knechten, bookmakers, kermiskoersen, training, doping, verzorgers... zonder nestbevuiling of hypocrisie maar met een eerlijke liefde voor *onze* sport, komen deze aspecten als vanzelfsprekende werkelijkheden aan bod, en kruiden de bijna objectieve verslaggeving over prestatie en levenswandel van de (fictieve) hoofpersonages.

Het is een echte *page turner*; vóór je het beseft zit je aan pagina 100, en dat is net voorbij halfweg. Tijdens deze weken van beperkte trainingstijd (buiten in elk geval) is het een zéér warm aanbevolen leesmoment voor elke wielierliefhebber, actief of niet. Wat mij het meest intrigeert aan dit boek : de herkenbaarheid van de levensloop van tal van spilfiguren, die zó sterk doet denken aan wielergoden die tientallen jaren later hebben geleefd, dat je zou zweren dat dit boek niet in 1960 maar in 2010 was geschreven... als bezat Willem van Wijnendaele de gave om de toekomst te beschrijven, in de voetsporen van Jules Verne, Aldous Huxley of Georges Orwell. Lézen moet je doen !

P.S. Willem van Wijnendaele is het pseudoniem van Willem Steyaert, en is de zoon van Karel van Wijnendaele, pseudoniem voor Karel Steyaert, die alom bekend is als oprichter en eerste organisator van de Ronde van Vlaanderen (1913).